

Are-un ac micuț și fin,
Zboară lin din floare-n floare,
Acul este cu venin
Iar polenu-i pe picioare.
(albina)

Din flori picuri de dulceață
Strânge dis-de-dimineată.
(albina)

Ghicește: care gospodină
Strânge pentru cină
Zahăr din grădină?
(albina)

Hărnicuță gospodină
Strânge miere din grădină.
(albina)

Harnică, draga,
Înconjură dumbrava.
(albina)

Harnică și aprigă,
Are-n gură numai miere,
Iar în coadă țepi și fiere.
(albina)

Inspectează floricele
Și strânge nectar din ele!
(albina)

La cap limbă cu miere,
La coadă limbă cu venin.
(albina)

Animal cu capu-n jos
Și este foarte țepos
De vrei să-l ridici de jos.
(ariciul)

Are zeci de ace groase
Dar nu țese nici nu coase.
(ariciul)

Cine trece-ncet pe uliți
Înarmat cu mii de sulți?
(ariciul)

Cui îi place să se-mbrace
În cojoc cu mii de ace?
(ariciul)

Din grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici
A ieșit un ghem de scai

Ca să caute furnici.
Ce să fie oare, ghici?
(ariciul)

Pleacă moșu-ncet la vie
Cu scai mulți pe pălărie!
(ariciul)

Trece pașa pe ulițe
Cu trei mii de sulite.
(ariciul)

Nu e pește, nici vapor
Uriașul mărilor!
(balena)

Să-mi ghiciți o ghicitoare:
Înaltă, cu lungi picioare,
Pene negre pe-aripi are,
Peste broaște e mai tare!
(barza)

Are coarne-ncârligate
Și cu-alți semeni se bate!
(berbecul)

Cine umblă gras, fălos,
Cu cojocu-ntors pe dos?

(berbecul)

Trece badea mânios
Cu cojocu-ntors pe dos.
(berbecul)

Găinușă pestrițată
Cu coada mereu plouată!
(bibilica)

Vacă neagră, coarne late,
Îndreptate mult în spate,
Vara umblă să se scalde
În mlaștini cu ape calde!
(bivolița)

Când e viu, el trage carul
Iar tăiat, dintr-a lui piele
Face talpă tăbăcarul
Și cizmarul tălpi, pingele.
(boul)

Când sugă,
Când ară,
Când face din el ciubote.
(boul)

Cine întâi sugă,

Apoi ară
Și când pier
Merge pe stradă?
(boul)

Până-i mic,
Țări cuprinde;
Dacă crește,
Pământul risipește;
Dacă moare,
În joc sare.
(boul)

Fie cât o fi de cald,
Am eu unde să mă scald,
Căci îndată - țup! - în lac
Și încep să cânt: oac! Oac!
(broasca)

Holbată, cu gura mare,
Ca și o lăcustă sare.
(broasca)

Farfurie umblătoare
Cu cap, coadă și picioare.
(broasca țestoasă)

Poartă-n spate o cetate
Și din ea doar capu-l scoate!
(broasca țestoasă)

Șapte puncte poartă-n spate
Și-ajută pomii cât poate.
(buburuza)

E o babă supărată
Șade-n scorbură uscată,
Are ochii de motan
Și seamănă c-un vultan!
(bufnița)

Ursuleț cu alb vărgat
Rău cu vulpea e certat!
(bursucul)

Corabie plutitoare
Pe nisipuri, călătoare!
(cămila)

Sprintenă și delicată
Se adapă-nfiorată!
(căprioara)

Care găză stricătoare
Apare în luna mai
Și face pagubă mare,
De țipă copacii: "Vai!"
(cărăbușul)

Am un dorobanț
Și e pus în lanț.
(câinele)

Când e frig,
Stă covrig,
Iar când vede un motan
Sare ca un năzdrăvan!
(câinele)

E lănos și stă la stână
Și pe oi el le adună.
(câinele)

Roade oase,
Stă în cușcă,
Pe dușmanii săi îi mușcă.
(câinele)

Un prieten credincios,
Fără frică, bățaios,
Hoțul frică de el are
Când îi iese în cărare.
Poți să spui cum se numește
Cel ce curtea ți-o păzește?
(câinele)

Animalele din casă
Umblă pe sub masă
Când se întâlnesc
Rău se ciondănesc.

(câinele și pisica)

Are coamă și nu-i leu,
Îl conduc unde vreau eu.
Pe spate îi sunt samar
Și-l înham și la docar.
(calul)

Este un prieten bun,
El mă duce unde-i spun
Cu căpăstru și cu șa
Iarna-mi plimbă sania.
(calul)

Mândru, înalt și frumos,
La ochi este luminos;
Urechi are, coarne n-are
Și te poartă în spinare.
(calul)

Cine poate să-l ajungă
Pe acest alergător,
Care-și poartă puii-n pungă?
Îl ghiciți foarte ușor!
(cangurul)

Are barbă, nu-i bărbat.
E gata de cocoțat!
(capra)

Barbă are,
Popă nu-i
Coarne are
Vacă nu-i.
(capra)

Dă și lapte,
E și joc,
Poți să tai lemne pe ea
Și-n trăsură-o poți vedea;
Cine-i năzdrăvana?
(capra)

În aer ramurile-și are
Acest trofeu de vânătoare.
(cerbul)

Mândru și încoronat,
Prin poieni este-mpărat!
(cerbul)

Cu basc roșu și în frac
Ciocănește un copac -
Scurt și iute, ca să vadă
Inima-i de nu-i bolnavă.
(ciocănitorea)

Vine "doctoru"-n pădure
Cu fes roș și cu secure!
(ciocănitorea)

Către soare se avântă
Dimineața-n zori și cântă.
(ciocârlia)

Are mama o ulcea
Cu ceșcuțe lângă ea;
Ceștile sunt toate vii,
Drăgălașe, aurii!
(cloșca cu pui)

la gândiți-vă, copii,
Cine merge printre trestii
Și din apă se hrănește
Prinzând câte-un pui de pește?
(cocoșarul)

Am un ceas cu pieptene
Și-n coadă c-o secere;
Cine-i?
(cocoșul)

Cât e vara – cucurigu!
Cucurigu - când dă frigul!
Cine-i frate dumnealui?
Cum îl cheamă?
Poți să-mi spui?
(cocoșul)

Cavaler împintenat,
Sus, pe gard, stă cocoșat
Și tot strigă prin vecini

Că e șef peste găini!
(cocoșul)

La cap pieptene
Și la coadă secere
La grumaz coș cu grăunțe.
(cocoșul)

La trup pepene,
La cap pieptene,
La coadă secere,
La picioare rășchitoare,
Împunge cu clonțu-n soare.
(cocoșul)

Păsărică elegantă,
Cu pieptar catifelat,
Coadă-și mișcă ziua toată
Bătând tactul regulat!
(codobatura)

Zboară Stanca prin livadă
Cu o daltă-n loc de coadă!
(coțofana sau țarca)

O șopârlă de cinci coți,
Hai, ghicește-o dacă poți.
(crocodilul)

Cine-și cântă numele
Prin toate pădurile?
(cucul)

Cine umblă mult prin lume
Și se tot strigă pe nume?
(cucul)

Singuratic și hai-hui,
Își cântă numele lui!
(cucul)

Ce holbată și sfioasă
Toată ziua șade-n casă?
(cucuveaua)

Am o pasăre rotată
Stă cu coada învolburată
Și te-aleargă în curtea toată.
(curcanul)

Cine-i mândru și-nfoiat
Și cu moț de nas legat?
(curcanul)

Uriăș cu nasul mare
Poartă oameni pe spinare!
(elefantul)

Cavaler de la paradă
Are coada cât o spadă!
(fazanul)

Colorat e ca o floare,
Trupul fin și mic îl are,
Zboară vara pe câmpie,
Spuneți ce-ar putea să fie.
(fluturele)

Parcă-i floare zburătoare
Și are șase picioare!
(fluturele)

O păpușă gogonată
Stă pe gheață înfășată!
(foca)

Are ciocu-ncrucișat,
Desface conul de brad!
(forfecuța)

Este mică chiar de tot,
Dacă treci, o calci sub toc,
Dar la ea în mușuroi
Face treaba ca și noi.
(furnica)

Mică, dar voinică,
În spate ridică
Sacul cu povară,
Să-l ducă la moară.
(furnica)

Mică e și harnică,
Dar nu-i deloc darnică.
(furnica)

Toată vara a lucrat
Hrană multă a adunat.
Mărunțică, așa e ea,
Face munca cea mai grea.
(furnica)

Trec grăbite pe cărare
Patru sute de picioare.
Cine-s?
(furnicile)

Trei mărgele, doar, pe-o ață
Se mișcă plină de viață!
(furnica)

Vine fuga pe cărare
Culegând la pietrișoare.
(găina)

Jupâneasa durdulie
Cu rochița cenușie
Lucrată din pene lucii,
Caută pe lac papucii.
(gâsca)

Atunci când sunt în ogradă
Ga, ga, ga se iau la sfadă
Iar când sunt pe lângă lac
Baie întruna fac.
(gâștele)

O leliță certăreață
Multe cântece învață.
Ea vorbește limbi vreo nouă
Și-umblă veșnic după ouă!
(gaița)

Animal cu trup tărcat
Și cu gât nemăsurat!
(girafa)

Are gâtul foarte-nalt
Și picioarele cam lungi
Dacă vrei să-i dai o floare
E cam greu la ea s-ajungi.
(girafa)

Nu-i canar și nici scatiu,
Cu veșmântul auriu!
(grangurul)

Cenușiu, cu alb stropit
Artist foarte iscusit!
(graurul)

Cine cântă toată vara
Prin fânețe cu ghitara?
(greierele)

Zi și noapte prin fâneți,
Auzi mii de cântăreți.
(greierii)

Un pitic, cumplit dușman,
Zi și noapte iese-n lan,
Roade spice, boabe fură
În punguțele din gură!
(hârciogul)

Parcă-i câine urâcios,
Umblă mult cu capu-n jos,
Cu cadavre se hrănește,
Orișunde le găsește!
(hiena)

Elefant scurt în picioare
Intră-n apă la răcoare!
(hipopotamul)

Am un puișor de drac
Cu doi dinți de greblă-n cap.
(iedul)

E fricosul cel mai mare
Iute-aleargă-n depărtare,
Dar la morcovi de îl chem,
Vine, doar să-i fac un semn!
(iepurele)

La deal repede și fără ocol,
Iar la vale rostogol.
(iepurele)

Lungi urechi, picioare lungi,
Doar cu pușca îl ajungi!
(iepurele)

Urecheat cu haine sure
Stă pe câmp și în pădure.
(iepurele)

Stau pe-al ierbilor covor,
Speriați de umbra lor,
De-i pericol, țuști, spre zare,
Prelungi umbre zburătoare.
(iepurii)

Iedul cu șase picioare
Vrea ca lanul să doboare!
(lăcusta)

Nu e țap, dar coarne are
Și prin lanuri iute sare!
(lăcusta)

Ce se prinde-ndată vara,
Dar cu anevoie iarna?
(laptele)

Zână albă ca o vrajă
Lin pe apă ea plutește,
Între trestii stă de strajă
Și în apă ea privește
Cine e? Cine-o ghicește?
(lebdă)

Nu e cal, dar are coamă
Și-i puternic fără seamă,
Îl ghicești ușor, când vrei,
Că e scris pe banii mei!
(leul)

E un mic aeroplan
Cu aripi de celofan!
(libelula)

Mici pitici cu felinare
Umblă noaptea pe cărare!
(licuricii)

Scânteioară
Albăstrioară,
Zboară pe-ntuneric, zboară;
Luminează ici-colea.
Ce-i: felinăraș sau stea?
Licărește... licărește...
Numele cine-i ghicește?
(licuriciul)

Ce viețuitoare zburătoare
Ce nu-i pasăre,
Are un nume de floare?
(liliacul)

Pare-a fi un șoricel
Însă are aripioare
Zboară noaptea-n chip și fel
Purtând numele de floare.
(liliacul)

Șoricel cu aripioare
Poartă numele de floare.
(liliacul)

Zburătoare
Cu patru picioare.
(liliacul)

Melcul fără de găoace
Multă pagubă ne face!
(limaxul)

Se întinde și se strânge
Și lacomă sugă sânge!
(lipitoarea)

O dihanie ciudată
Poartă-n gură o lopată!
(lopătarul)

Ciocoli țeapăn și hapsân,
El se vrea-n turmă stăpân!
(lupul)

Cărauș vestit în turmă
Duce oile din turmă.
(măgarușul)

Cine este urecheat
Și mereu încăpățânat?
(măgarul)

E bun dobitoc
Foarte încăpățânat

Urechi lungi,
Minte nu are,
Are cruce pe spinare.
(măgarul)

E moțat, nu-i ciocârlan,
Are coiful năzdrăvan,
Chiar o glugă de cioban!
(mătăsarul)

Animal cu chip de om
Țopăie din pom în pom!
(mămuța)

Are coarne, dar nu-mpunge,
Și pe leneși îi ajunge!
(melcul)

Casa mare-și duce-n spate,
Pe tălpici adevărate,
Iar pe unde trece lasă
Fir de-argint și de mătăsă.
(melcul)

El nu fuge,
Nici nu împunge,
Merge încet pe cărare
Cu căsuța în spinare.
(melcul)

Merge, merge...
Greu ajunge.
Are coarne,
Dar nu-mpunge,
Iar când pleacă la plimbare
Își ia casa în spinare.
(melcul)

Stă întotdeauna-n casă,
Iar de ploaie nici că-i pasă
Și, deși n-are picioare,
Merge-agale pe cărare.
(melcul)

Totdeauna sunt acasă
Și de ploaie nu îmi pasă...
Merg încet, dar chibzuit:
Pe-unde merg las drum albit.
Am și coarne,
Și le fac
Lungi sau scurte
După plac.
(melcul)

Voinicel cu cornișoare
Umblă cu casa-n spinare.
(melcul)

Pasăre galbenă-n cioc,
Fluieră un cânt cu foc!
(mierla)

Mățã cu aripi de pește
Și cu colții cât un clește!
(morsa)

Toată noaptea toarce dus
Fără furcă, fără fus.
(motanul)

Noi muncim întreaga vară,
Să o dăm din casă-afară,
Că-i urâtă și murdară!
(musca)

Nu-i simpatică deloc!
Ți se bagă-n nas, în gură,
Chiar și-n oala de pe foc
Și-n tigaia cu friptură.
(musca)

Bucălaia de la stână
Ne dă miel, lapte și lână!
(oaia)

Turmă mică, târătoare,
Paște-n pomi, nu pe ogoare!
(omizile)

Am o albă cămărușă
Plină e de mâncărușă.
(oul)

Am o casă văruită
Nicăieri nu-i găurită.
(oul)

Am o casă văruită,
Peste tot este boltită.
(oul)

Arunci sus, îi alb
Pică jos, îi galben.
(oul)

Casă văruită,
Oval întocmită,
Peste tot boltită,
La mijloc cleioasă,
O așezi pe masă.
(oul)

Cine șade în cuibar
Ca un cocoloș de var?
(oul)

Am un frate
Țese-o pânză minunată
Fără ițe, fără spată.
(păianjenu)

Cine țese-n colț de casă
Pânză nouă de mătase?
(păianjenul)

Fără ițe, fără spată,
Țese pânză minunată,
Subțire și rară,
În case și-afară.
(păianjenul)

Nu e mire, nici mireasă,
Are trenă mătăsoasă
Cu bănuți frumoși, verzui,
Hai ghiciți numele lui!
(păunul)

Un hultan voinic, năuc,
Cu ciocul cât un uluc!
(pelicanul)

O surcică argintie,
Numa-n apă șade vie!
(peștele)

Șade "domnul" pe un banc
Numa-n cizme și în frac!
(pinguinul)

Are blana mătăsoasă,
La căldură toarce-n casă;
La lăbuțe-are gheruțe –
Stau ascunse în pernuțe.
(pisica)

Care-i dobitocul
Ce păzește focul
Și-și spală cojocul?
(pisica)

Cu pernuțe la lăbuțe,
Cine calcă-ncetișor
Parcă umblă pe covor?
Iată bieții șoricei
Fug iute din calea ei!...
(pisica)

Toarce lelea-ncetișor
Fără furcă și fuior!
(pisica)

Cocoloș pe sub măsuță
Își ia coada în lăbuță
Și isteț precum e el
Îl prinde pe șoricel.
(pisoiful)

Mică, mică și fricoasă
Crește cucul, nu se lasă!
(pitulicea)

Stă la noi neconținut
Și cântă: "tivit! tivit!"!
(pițigoiful)

Am aici în bățătură
O uzină cu untură,
Care umblă prin ogradă
C-un șurub în loc de coadă.
(porcul)

Butoi cu cârlig la coadă,
Ară ziua prin ogradă.
(porcul)

Șindil, mindil;
La bot ca pitacul,
La păr ca acul;
Vara în glod,
Iarna în pod.
(porcul)

Nu-i tractor, dar e în stare
Poieni, lunci, păduri să are!
(porcul mistreț)

Duce veste
Ca-n poveste
Și oricui el știe-a spune
Că e semnul păcii-n lume.
(porumbelul)

Am o păsărică-n sac,
Soție de pitpalac!
(prepelița)

Cântăreață delicată,
Vraja-i seara ne desfată!
(privighetoarea)

Ce moțată, dragii mei,
A prins Creangă într-un tei?
(pupăza)

Armăsar sprintar,
Cât un fir de mac,
Unde sare
Urmă n-are,
Dar când paște
Se cunoaște.
(puricele)

Cine-i mic, mititel,
De se sperie și Vodă de el?
(puricele)

Mic și negru, cafeniu
Unde a sărit, nu știi!
(puricele)

Ară deși n-are oase,
Și-n pământ își face case.
(râma)

De cu primăvară,
Ca săgeata zboară,
Doamna noastră nouă
Cu coada în două.
(rândunica)

O săgeată de cărbune
Zboară iute peste lume!
(rândunica)

Zboară-n sus,
Zboară-n jos,
Neagră este
De la coadă până la cioc.
(rândunica)

Motan cu blana tărcată
Și cu coada mult scurtată
La urechi are-agățați
Doi cercei catifelați!
(râsul)

Foarfeci are,
Nu croiește,
Cine-l știe
Îl ghicește!
(racul)

Cred că macu-i place tare
Zilnic cere-n gura mare
După atâta mac-mac-mac
Pleacă să înoate-n lac.
(rața)

Toată ziua stă pe lac
Și ne cere mereu... mac!
(rața)

Nu e cerb, dar ți se pare,
Când îl vezi din depărtare!
(renul)

Burduhos, voinic și gras,
Are-un corn înfipt în nas!
(rinocerul)

Sus copaie,
Jos copaie,
La mijloc carne de oaie!
(scoica)

Tipsie peste tipsie,
La mijloc e carne vie.
(scoica)

La înfățișare-i slut,

Este orb și surd și mut,
Roade tot pe dedesubt!
(sobolul)

Pe luncă și prin zăvoaie
Scoate moșul mușuroaie!
(sobolul)

Este sprinten și bălțat
Dă năvală iarna-n sat!
(sticletele)

Parcă-i un curcan golaș
Și fricos și uriaș!
(struțul)

Are solzi și nu e pește
Și când merge, se târăște!
(șarpele)

Curelușă pătată, vărgată,
Prin iarbă lunecătoare,
Șade vara tot la soare;
De-o-ntâlnești o ocolești.
(șarpele)

Curelușă rece, unsă
Sub pământ șade ascunsă,

Iar atunci când iese afară
De-o privești te înfioară!
(șarpele)

Curelușă unsă,
Printre flori ascunsă!
(șarpele)

De pe coadă l-ai călcat
Se descolățește îndată
Și venin ai căpătat.
(șarpele)

Veghează-n două picioare
Ca să vadă-n depărtare!
(șoarecele de câmp)

Curelușă verde
Prin iarbă se pierde.
(șopârla)

E un șarpe cu picioare,
Să-mi ghicești ce nume are!
(șopârla)

Mic, cu inima haină,
Roade sacul de făină!
(șoricelul)

Nu-i pisică, nici motan
E vărgat și roșcovan!
(tigrul)

Ai cu cine să-l asemeni
Îl găsești și printre oameni.
(trântorul)

Are dânsul și picioare
Dar e obișnuit să zboare;
Țin, țin, țin și pișcătura...
Cine-i obraznicătura?
(Țânțarul)

Slăbănog ca și o scamă,
Unde pișcă, lasă rană!
(țânțarul)

Sunt mititel și drăcușor
Și mă hrănesc cu sânge de om.
(Țânțarul)

Ce are barbă
Și totuși nu e bărbat?
(țapul)

Merge țanțoș, îngâmfat,
Încrezut că e bărbat.

La bufet, când lumea-l cere,
Ospătaru-l dă cu bere!
(țapul)

Gheară-n cioc, gheară-n picioare
Dă prăpăd prin zburătoare!
(uliul)

Cine umblă după mure
Și trăiește în pădure?
În bârlog petrece iarna,
La prisacă merge vara.
(ursul)

În cojoc întors pe dos
Mormăind morocănos,
Umblă pustnic prin pădure
După miere, după mure.
(ursul)

Lenevos cum e, nu șagă,
Doarme, doarme iarna-ntreagă
Și visează el, vezi bine,
Numai miere de albine.
(ursul)

Umblă moșul prin pădure
După zmeură și mure!
(ursul)

Umblă prin pădure,
După fragi și mure...
Vara face tot mor, mor...
Și iarna stă în bârlog.
(ursul)

Vara umblu după miere,
Iarna dorm să prind putere.
(ursul)

Vara, umblă prin pădure
După fragi și după mure.
Mierea și mai mult îi place
Chiar dacă mai are... ace!
(ursul)

Vine moșul pe cărare,
Cu cojocul în spinare.
(ursul)

Alb, greoi, cu părul fin,
Seamănă cu Moș Martin!
(ursul polar)

Iarna-și vâără nasu-n blană
Și din unghii își sug hrană
Iar vara, sus pe munți,
Zmeură culeg desculți.
(urșii)

Ea este bună la toate,
Ne dă carne, ne dă lapte,
Iar viței mititei
Se numesc copiii ei.
(vaca)

Este mare, coarne are,
Hrănită bine e-n stare
Să-ți dea lapte și smântână,
Brânză proaspătă și bună.
(vaca)

O sportivă cu renume
Umblă-n pomi după alune.
(veverița)

Ronțăie nuci și alune
Sare grațioasă
Coadă-i e stufoasă –
De-o ghicești, îndată spune!
(veverița)

Țuș ghiduș, coadă roșcată
Peste cetini aruncată.
(veverița)

Moșulețul cel voinic
Se-nfășoară-n borangic!
(viermele de mătase)

Pare-albină, dar nu prea,
Fiindcă-i leneșă și rea!
(viespea)

Lacomă, gălăgioasă
Țopăie pe lângă casă!
(vrabia)

Are-o coadă înfoiată,
Hoță este și șireată
Dar e vai de coada ei
Când dă peste ea grivei.
(vulpea)

Coadă ei este stufoasă
Dar de găini nu se lasă.
(vulpea)

Cumetrița cea șireată
Vine-adesea prin vecini
Și-amatoare se arată
Ca să cumpere găini.
(vulpea)

Roșcovana cea isteță
Umblă pe la cotineță.
(vulpea)

Roșioară și codată,
Umblă noaptea prin poiată
Și la noi, și la vecini,
Ca să cumpere găini.
De plătit nu le plătește,
Dar pe loc le jumulește.
Cum o cheamă?
(vulpea)

Cu coamă și trup vărgat
Pare un căluț ciudat.
Cine este, l-ați aflat?
(zebra)